

ИВАН ВАЗОВ
„ТОЙ НЕ УМИРА“

chitanka.info

Тоз, който падне в бой за
свобода,
той не умира...

Хр.
Ботев

На Волът, сред пустинния Балкан,
огласян някога от диви орди,
седях в глогините, де в кръв облян,
паднал певецът горди;

там, де плеснал коварният куришум
в челото вдъхновено и високо,
угаснал огън благороден, светъл ум,
заспал юнак дълбоко.

Аз мислено го виждах на тоз връх,
прострян и тръпен... и от устни бледни
да сфана исках сетния му дъх,
да чуя стон последни.

Балканът ням: ни жалба, ни привет!
И никой знак — че тука е светиня,
че тук умрял герой, умрял поет
за майката робиня.

Привлечени от ненадеен гост,
балкански ме овчари окръжили —
аз слушам с трепет разказа и прост
зарад героя мили.

— Тук паднал беше, господине, той!

— Умря клетника! — Ех, умря за нази...
— А там в скалака бе последний бой.
— Умря! Видях го ази.

„Умря!“ „Умря!“ — се таз вървеше реч
наоколо, а някакво си лира
изпращаше на мене отдалеч
друг вик: „Той не умира!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.